

példával illusztrálja a nyert tételeket, s szép, mondhatni elegáns előadásával nemcsak a szakembernek, hanem a mívelt közönségnek általában tanulságos és gyönyörködtető olvasmányul szolgálhat. Kívánunk neki sok olvasót, a lélektannak pedig sok hasonló, gondos monographiát!

k.

G O N D O L A T O K.

Az uralkodás nem egyéb, mint a szabadságnak azon legfőbb foka, melyen nemcsak önerőnkkel élhetünk, de másokét is magunkévá tehetjük; s Caesárhoz nem áll közelebb senki, mint Brutus, ki őt legyilkolá.

E ö t v ö s.

*

Nagy szerencsétlenségünk új erély forrása lehet, ha küzdve buktunk, s a porból kezünkkel mutathatunk ellenünkre, ki a viadal gögjét élvezi. De hol vegyünk reményt, ha dúlt szívünkért senkit sem okolgatunk? Tetterőnk legkönnyebben széttörik, ha veszteségeinket nem kíséri joga a bosszúnak, emlékezete a csalatásnak.

K e m é n y.

*

Az ember, az ép, az egész ember, bizonyos pontig, ha nem is mindenre, legalább igen sokra alkalmas. Igazi köre azonban, melyben ugyszólván csodákat mívelhet, mindig s mindig csak az, melyre születve van. — — — S vajjon az uraságnak és uralkodásnak philosophiája nem abban áll-e, hogy a mennyire csak lehet, mindenki azon helyre állíttassék, melyben legtöbb jót és hasznost művelhet, és egy nemzetnek valódi súlyát és becsét nem az határozza-e el legfőképp, hogy egy tagja se kalandozzon hasztalan, sőt károsan, igazi sphaeráján kívül, de mindegyik azon körben működjék, melynek talpraesett kitöltésében ő legtöbb isteni szikrával bír.

S z é c h e n y i.

*

A kormányformát illetőleg úgy találtam, hogy szegény ember legjobban élhet egyeduralom alatt, a gazdag pedig köztársaságban. Ugy találtam, hogy általában minden országban g a z d a g s á g csak más név e helyett s z a b a d s á g; s egy ember sem szerelmes maga olyannyira a szabadságba, hogy ne óhajtana a társadalomban legalább néhány egyént önakarata alá szegni.

G o l d s m i t h O.

*

Elmondhatjuk, hogy soha egyetlen jellemet sem értettek meg valódilag, ha előbb azt nemcsak az elnézésnek, hanem éppen a rokonszenvnek bizonyos érzésével nem vizsgálták. Mert itt erősebben igaz, mint bármely más esetben, hogy a szív messzebb lát, mint a fő. Legyünk róla biztosak, hogy ellenségünk n e m az a gyűlöletes lény, a minőnek mi magunk előtt lefestjük. Az ő bűnei és aljasságai saját lelke előtt bizonyosan egészen más színben tűnnek fel, mint a mienk előtt, olyan színben, a mely azokat nemcsak rútakul nem, hanem néha erényekül mutatja.

C a r l y l e T.